

Lubsko, dnia 26 czerwca 2017 r.

INSPEKCJA WETERYNARYJNA

POWIATOWY LEKARZ WETERYNARII

w Żarach z siedzibą w Lubsku

Krzysztof Hadzik

KOMUNIKAT POWIATOWEGO LEKARZA WETERYNARII W ŻARACH Z SIEDZIBĄ W LUBSKU DOTYCZĄCY AFRYKAŃSKIEGO POMORU ŚWIŃ (ASF)

W związku z wyznaczeniem ognisk afrykańskiego pomoru świń u świń w Polsce, na terenie województw podlaskiego oraz lubelskiego, a co za tym idzie ciągle utrzymującym się zagrożeniem rozprzestrzeniania się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Afrykańskiego Pomoru Świń (ASF), Powiatowy Lekarz Weterynarii w Żarach z siedzibą w Lubsku przypomina aby wszyscy mieszkańcy naszego powiatu a szczególnie hodowcy świń, myśliwi, leśnicy oraz ludzie mogący mieć kontakt ze zwierzętami podatnymi na chorobę (świnie, dziki i świniodziki) i produktami pochodzącymi od tych zwierząt ściśle stosowali się do przestrzegania zasad bioasekuracji (czyli działań mających na celu maksymalną ochronę zwierząt przed czynnikami chorobotwórczymi w swoich gospodarstwach) oraz bezwzględnie wypełniania wszelkich zaleceń służb weterynaryjnych dotyczących zabezpieczenia przed ewentualnym przeniknięciem wirusa ASF do gospodarstw, w których utrzymywane są świnię.

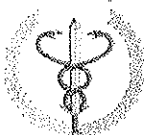
Afrykański Pomór Świń (ASF) nie stanowi zagrożenia dla zdrowia człowieka, jednak stwierdzenie nowych ognisk choroby na terenie państwa powoduje olbrzymie, straty finansowe dla wszystkich naszych obywateli. Są one związane zarówno z masowymi padnięciami zwierząt, kosztami likwidacji choroby, jak i wypłatą odszkodowań, a przede wszystkim wstrzymaniem obrotu i eksportu świń, wieprzowiny, artykułów żywnościowych wyprodukowanych z mięsa wieprzowego, nasienia świń.

Czynnikiem etiologicznym choroby jest wirus ASF.

Najczęstszą bramą wejścia zarazka do organizmu jest przewód pokarmowy, zakażenie może nastąpić także przez drogi oddechowe, uszkodzoną skórę, przez odbył lub zakażone nasienie.

U świń rozróżnia się postać nadostrą (charakteryzującą ją nagłe padnięcia, bez objawów towarzyszących), postać ostrą, podostrą, przewlekłą oraz utajoną.

Najczęściej obserwowane objawy kliniczne ujawniają się dopiero 6 -10 dni po zakażeniu ASFV. Objawy kliniczne i przebieg choroby zależą od tego, jakie narządy uległy uszkodzeniu. Najbardziej dramatyczne objawy kliniczne i zmiany sekcyjne towarzyszą ostremu przebiegowi infekcji. Pierwszym i jedynym objawem klinicznym choroby jest wzrost wewnętrznej ciepłoty ciała do 41 - 42°C, któremu jednak nie towarzyszą inne symptomy. Gorączkujące świnię mają na ogół zachowany apetyt, poruszają się normalnie i tylko niektóre wykazują objawy podniecenia lub dużo leżą. Stan taki utrzymuje się przez 3-4 dni, tj. do momentu spadku wewnętrznej ciepłoty ciała poniżej normy, który ma miejsce zwykle 24 godzin przed śmiercią. Wtedy pojawiają się inne objawy kliniczne, które ulegają szybkiemu nasileniu i powodują śmierć zwierząt. Do najczęściej spotykanych objawów klinicznych, które powstają po spadku gorączki i poprzedzają śmierć zwierząt chorych, należą: sinica skóry uszu, brzucha i boków ciała, drobne, lecz liczne wybroczyny w skórze, duszność, pienisty i niejednokrotnie krwisty wypływ z nosa, zapalenie spojówek i wypływ z worka spojówkowego, biegunka, często z domieszką krwi, wymioty. Maciory prośne z reguły

Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Żarach z siedzibą w Lubsku
ul. XX-lecia 54, 68-300 Lubsko

tel.:(68) 372-04-46, fax:(68) 372-04-46, e-mail: zary.piw@wet.zgora.pl, www.piw-zary.4bip.pl

ronią. Błony płodowe i skóra płodów wykazują często wybroczyny i wylewy krwawe. Wskaźnik zachorowalności i śmiertelności sięga do 100% zwierząt. Prosi się zatem hodowców o zwrócenie uwagi na zwiększone padnięcia w stadzie świń i poinformowanie o tym fakcie współpracującego lekarza weterynarii.

Na szczególne podkreślenie zasługuje znaczna oporność wirusa ASF na działanie czynników środowiskowych np. temperatury czy czynników chemicznych. Przykładowo w mięsie mrożonym od świń zakażonych wirus przeżywa 1000 dni, w mięsie suszonym - 300 dni, w mięsie solonym 182 dni, a w mięsie mielonym 105 dni.

Wirus ASF jest także odporny na wysychanie i gnicie.

W niskiej temperaturze wirus ASF jest żywotny i zjadliwy przez kilka lat, ciepło natomiast niszczy go relatywnie szybko: w temperaturze 55°C ginie po 45 min., a w temperaturze 60°C po 20-30 minutach.

Zwalczanie ASF polega w pierwszej kolejności na uniemożliwieniu wprowadzenia wirusa ASF na obszar kraju. Wprowadzenie ASFV do Polski jest możliwe poprzez:

1. przewożenie (przeżyty) żywności przez osoby zza wschodniej granicy
2. skarmianie świń resztkami (małe stada);
3. środki transportu;
4. migrację zwierząt dzikich - zagrożenie głównie dotyczy woj. wschodnich (małe stada).

W przypadku przedostania się wirusa ASF na obszar kraju najważniejszym jest niedopuszczenie do zawleczenia wirusa do stada świń. Za ochronę stada przed ASFV odpowiada właściciel gospodarstwa. Aby nie dopuścić do wejścia wirusa do stada świń hodowca powinien bardzo solidnie zabezpieczyć chlewnię poprzez odpowiednie jej ogrodzenie, uniemożliwiające kontakt świń z dzikami, nie wpuszczanie na teren gospodarstwa pojazdów oraz postronnych osób, pilnowanie zmiany obuwia i odzieży przez osoby, które muszą wejść do chlewni, nie wykorzystywanie jako ściółki zanieczyszczonej słomy, etc.). Bardzo ważnym źródłem zarazy jest mięso, produkty mięsne oraz nie gotowane odpadki kuchenne i poubojowe, pochodzące od świń chorych lub nosicieli. Z tego powodu należy bezwzględnie przestrzegać zakazu skarmiania zlewek kuchennych. Hodowcy świń nie powinni brać udziału w polowaniach, a jeśli to robią powinni koniecznie pamiętać o dezynfekcji sprzętu łowieckiego.

U dzików europejskich infekcja prowadzi do bardzo ciężkich, ale nieswoistych objawów ogólnych, jak gorączka, osowienie, utrata apetytu, zaburzenia w poruszaniu się i problemy w oddychaniu. Wystąpić mogą również krwawienia (z nosa, krwawa biegunka, krwawienia skóry). Chore zwierzęta wykazują między innymi ograniczony odruch ucieczki lub inne objawy, jak niechęć do poruszania się i utrata orientacji. Choroba dotyczy wszystkich grup wiekowych i obu płci dzików w równym stopniu i w większości przypadków prowadzi do padnięć zwierząt w okresie 7 - 10 dni po zakażeniu.

Szczególnie ostrożnym należy być z przedmiotami zanieczyszczonymi krwią lub, które miały z nią kontakt. Do tych przedmiotów należą sprzęt łowiecki, buty, ubiór, szmaty, naczynia, noże.

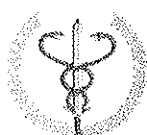
Prosi się myśliwych o przestrzeganie zasad higieny po polowaniach (nie pozostawianie patrochów w lesie po zakończeniu polowania; dezynfekcję sprzętu łowieckiego).

Myśliwi powinni unikać wchodzenia do chlewni min. przez 48 godz. od zakończenia polowania.

Po przekrojeniu zwłok dzika należy zwrócić uwagę na: przekrwione i powiększone węzły chłonne, powiększoną śledzionę i wybroczyny w narządach wewnętrznych, w skórze lub pod skórą. Płuca i drogi oddechowe są często wypełnione pianą.

Brak wymienionych zmian nie wyklucza, że przyczyną nagłego padnięcia dzika, a częściej większej liczby dzików, może być ASF. Z tego powodu zauważenie zwiększonych padnięć dzików powinno stanowić sygnał do podejrzenia ASF.

Obszerniejsze informacje na temat ASF można odnaleźć na stronie Głównego Lekarza Weterynarii.

Powiatowy Inspektorat Weterynarii w Żarach z siedzibą w Lubsku
ul. XX-lecia 54, 68-300 Lubsko

tel.:(68) 372-04-46, fax:(68) 372-04-46, e-mail: zary.piw@wet.zgora.pl, www.piw-zary.4bip.pl